

Magna Charta Universitatum

Bevezetés

Alulírottak, az európai egyetemek Rektorai, akik a legősibb európai egyetem kilencedik centenáriuma alkalmából, négy évvel az Európai Közösség országai közötti határok végleges megszűntetése előtt, Európa valamennyi népe kiszélesedő együttműködését remélve Bolognában összegyűltünk, abban a hitben, hogy a népeknek és az államoknak az eddigieknél jobban fel kell ismerniök az egyetemeknek egy átalakuló és mind nemzetközibbé váló társadalomban játszott szerepét, úgy véljük,

- 1.** hogy ennek az ezredévnek végén az emberiség jövője nagymértékben függ a kulturális, tudományos és műszaki fejlődéstől; és, hogy ez a fejlődés a kultúra, a tudás és a kutatás központjaiban kovácsolódik, amelyekké az igazi egyetemek váltak;
- 2.** hogy az ismeretek fiatalok közötti terjesztésén keresztül az egyetemeknek ma már a társadalom egészét kell szolgálniok; és, hogy a társadalom kulturális, szociális és gazdasági jövője érdekében jelentős erőfeszítéseket kell tenni különösen a folyamatos továbbképzés terén;
- 3.** hogy az egyetemeknek a jövő nemzedékeket, és rajtuk keresztül másokat a természeti környezet és az élet nagy harmóniájának tiszteletben tartására kell tanítaniok.

Alulírottak, az európai egyetemek Rektorai az államok és a népek lelki-ismerete előtt ünnepélyesen kihirdetik azokat az alapelveket, amelyek jelenleg és a jövőben az egyetem küldetését fenntartani hivatottak.

Alapelvek

- 1.** A földrajzi helyzetből és a történelmi hagyományokból fakadóan különbözőképpen megszervezett társadalmakon belül az egyetem autonóm intézmény, amely a tudományos kutatásban és az oktatásban hozza létre, értékeli és adja át a kultúra értékeit. Hogy kielégíthesse a kor szükségleteit, kutatási és oktatási tevékenységének minden politikai és gazdasági hatalommal szemben erkölcsi és szellemi vonatkozásban függetlennek kell lennie.
- 2.** Az egyetem oktatási és kutatási tevékenységének elválaszthatatlannak kell lennie egymástól, ha el kívánjuk kerülni, hogy az oktatás elmaradjon a társadalom változó igényeitől és szükségleteitől, valamint a tudományos ismeretek fejlődésétől.
- 3.** A kutatás, az oktatás, a képzés szabadsága az egyetem életének alap-elve; az államhatalomnak és az egyetemeknek saját illetékességükön belül biztosítaniuk kell ennek az alapvető követelménynek a tiszteletben tartását. A türelmetlenséget elutasító, a párbeszédre mindig kész egyetem a tanárok és diákok együttműködésének kivételezett helye. A tanároké, akik képesek ismereteik átadására és rendelkeznek mindazon eszközökkel, amelyek tudásuk kutatással és innovációval való továbbfejlesztéséhez szükségesek; a diákoké, akik feljogosítottak, alkalmasak és készek ismereteik gyarapítására.
- 4.** Az egyetem az európai humanista hagyományok letéteményese, folyamatosan törekszik az egyetemes ismeretek megszerzésére, küldetésének teljesítése érdekében nem vesz tudomást földrajzi vagy politikai határokról, és hangsúlyozza a kultúrák kölcsönös ismeretének és kölcsönhatásának parancsolószükségességét.

Eszközök

E célok alapelveinek megfelelő megvalósítása hatékony, korunk feltételeihez illeszkedő eszközöket követel.

- 1.** Az egyetemi közösség minden tagjának lehetővé kell tenni, hogy hozzá-jusson azokhoz az eszközökhöz, amelyek lehetővé teszik az oktatás és kutatásszabadságának megőrzését.

2. A tanárok kiválasztásánál, valamint jogaik és kötelezettségeik meghatározásánál annak az elvnek kell teljesülnie, hogy a tudományos kutatás elválaszthatatlan az oktatási tevékenységtől.

3. Minden egyetemnek biztosítani kell a sajátos körülmények tiszteletben tartásával a hallgatók szabadságát és azokat a feltételeket, amelyek között az általuk célul kitűzött tanulmányok folytathatók, a kulturális értékek elsajátíthatók.

4. Az egyetemek – különösképpen Európában – a kölcsönös információ- és dokumentációcserét, valamint a megismerés fejlődését szolgáló közös tevékenységet, az ismeretek folyamatos fejlődését szolgáló fontos eszközöknek tekintik.

Ezért – mint történelmük kezdeti időszakában – előmozdítják a tanárok és hallgatók mobilitását, és a nemzeti diplomák megtartása mellett a végzettségek, címek és vizsgák egyenértékűségének, valamint az ösztöndíjak adományozásának általános politikáját fontos tényezőnek tekintik küldetésük teljesítésében.

Az aláíró Rektorok egyetemük nevében kötelezik magukat, hogy mindenlehetően megtesznek annak érdekében, hogy minden államot és az illetékes nemzetek feletti szervezeteket arra bátorítsák, hogy a politikájukat a Magna Charta szellemének megfelelően alakítsák, amely az egyetemek osztatlan, szabadon meghatározott és kinyilvánított óhaját fejezi ki.

Bologna, 1988. szeptember 18.